

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 3 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง อานิสงส์ของการมีสัจจะ
โดย พระภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

อานิสงส์ของการมีสัจจะ พระภาวนาวิสุทธิคุณ

มีสองตายายเขาพากันเดินจงกรมบนนอกชานเรือนตอนเดือนหงาย ไอ้ขโมยมาลักควาย นี่เรื่องตก ๓๐ ปีแล้ว สองคนตายายเดินจงกรมที่นอกชานเดือนหงาย ถ้าไม่ได้ชั่วโมงไม่เลิก ต้องได้ชั่วโมง *ก็ขวย่างหนอ ขวย่างหนอ* ซ้ำ ๆ ใครจะไปเหนื่อมาได้ ชั่วโมงใจ ใครจะเรียกซ้ำก็ไม่รับปาก แหมเดินดี เดินจงกรมมีสัจจะว่าเดินหนึ่งชั่วโมง ควายอยู่ใต้ถุน ขโมยมา ๔ คนก็มาลักควาย คนหนึ่งก็เฝ้าเจ้าของไว้ คนหนึ่งก็ไปเฝ้าทางปากตรอกไว้ คนหนึ่งตัดคอกใต้ถุนแล้วเอาควายออก มีความ ๓ ตัว ควายอ้วน ๆ เอาควายไปแล้วเปิดเลย คนที่เฝ้าเจ้าของมันยังอยู่ สุนัขหลับหมด ไม่รู้มันใช้สกะดหรืออย่างไรเราก็ไม่ทราบ หรือดาวหมามันขึ้น เราไม่รู้ เรียนหรือเปล่าดาวหมาขึ้นลักขโมยตอนนั้น ถ้าไม่เรียนจะบอกให้เอาไหม ดาวหมาขึ้นหลับหมดเลย ลักของใต้ถุนนั้นนะ

อานิสงส์การเดินจงกรม ความออกนอกบ้านไปแล้ว คนที่เฝ้าอยู่ใต้ถุนบ้านเจ้าของว่าเจ้าของจะตื่นหรือเปล่า เดือนมันหงายนี้มันก็จะไรไม่รู้ *ขวย่างหนอ ขวย่างหนอ* เอ๊ะ ผีสิงหรือยังไง ก็เดินดูจนควายออกไปตั้งเยอะแล้ว ออกปากตรอกไปแล้ว เอ อะไรกัน นี่ *ขวย่างหนอ ขวย่างหนอ* ขโมยที่เฝ้าคอกมันก็ถอยหลังเรื่อย มันอยากดู ถอยหลังมาเรื่อย ๆ ถอยหลังออกมาจากใต้ถุนเรื่อย ๆ ก็ดู อะไรกัน นี่กว่าผีเรือนหรือยังไง เพราะไปลักควายมาหลายเจ้าไม่เคยมีผีย่างนี้ ขโมยไม่ได้เรียนเดินจงกรม ถ้าขโมยมาเรียนซะแล้วก็ไม่เป็นอะไรนะ จะได้ว่าเขาเดินจงกรม มันไม่รู้ นี่ ถอย ๆ มาเหยียบเอาหมาเข้า หมาตื่นหมดบ้าน หมามียู ๑๐ ตัวเห่ากันใหญ่ เลยควายที่เขาไปแตกกันหมด ควายไม่หาย นี่อานิสงส์เดินจงกรมนะ มีข้าวของอะไรไม่ต้องไปจ้างใครเขาเฝ้า สองคนตายายก็เดินจงกรมไปซี ถ้าไม่เดินก็หลับเลย อันนี้เรื่องจริงที่ผ่านมา ๓๐ ปีแล้ว

มีเรื่องแปลกอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องคล้ายกัน บ้านตาแป๊ะแก่คนหนึ่ง อยู่กับสองคนกับยายซิ้ม เขานัดหมายกันนั่งชั่วโมงหรือสองชั่วโมงจำไม่ได้ เวลานั่งแล้ว ใครจะเรียกมาหาใครจะมาลักขโมยไม่สนใจ ไม่ต้องฟังเสียง ถ่านาฬิกาไม่กริ่งไม่เลิก ตั้งสัจจะและพระที่คล้องคอกไม่มี เมียนั่งโน้นพัวนั่งนี้ บ้านนั้นมีเครื่องลายครามเยอะเยอะหมด แล้วก็มียูกสาวคนหนึ่งผอม สะโพก ๒ ตอกได้มั่ง ขณะนี้ลูกสาวนะ สามปีเป็นนายพันเอก อย่าไปออกชื่อเขาเลย เป็นลูกอาจารย์กองทัพอากาศ เดียวนี้ยังอยู่แต่ปลดเกษียณแล้ว

ก็ได้รับความว่าลูกสาวมาเยี่ยมเดียวกับแม่ แล้วที่นี้ติดกับแม่ก็นั่งบริกรรมพองหนอยุบหนอ ถ้าไม่ได้กำหนด ไม่ออก ถือสัจจะพอตรึงพออัปเข้ามา ขโมยปล้นมีเอ็ม ๑๖ มากี่ยิง ยิงเลย ยิงไม่ออก ยิงโง่งออก แล้วโจรก็มาลั่วดที่คอ สองคนก็ภาวนาพองหนอยุบหนอตลอด ลูกสาวกำลังรับประทานอาหารอยู่ กำลังจิ้มไก่ย่างใส่ปาก เดียวไปยังไม่ทันกลืนนะ พอเสียงปืนโป่งปึงทำ ๆ กริบเข้าไปใต้เตียง ไม่ซิงชันสูงคิดเดียวนะ เข้าไปได้สะโพกเบ้อเรอเข้าได้สบายมาก แล้วก็ไถ่ย่างยังอยู่ในปาก

มันเป็นเรื่องอัศจรรย์อันหนึ่ง ยิ่งก็ไม่ออก มันจะมาฆ่าตาแป๊ะคนนี้ มีเครื่องลายครามชนใส่รถหมด ข้าวของเงินทองชนใส่รถ ยายซิ้มพองหนอยุบหนอ คิดหนอ ๆ ก็พองหนอยุบหนอตลอดไป แหมเขาเน่จริง ๆ ขโมยก็ขึ้นรถไปออกไปถึงตรอกนั้น ร้อนถึง จักรินเทวราช สั่งมาตลีเทพบุตรบอกให้สารวัตรใหญ่เข้าไปในตรอกนี้ให้ได้ เกิดสังหรณ์ใจ ตำรวจสารวัตรใหญ่เป็นพันตำรวจโทก็สั่งลูกน้องเข้าไปในตรอกนี้ซิ มันสงสัย ก็สวนกันรถขโมยพอดีเลย พอสวนรถขโมย มันเปิดไฟเห็นตำรวจมันก็โดด ตำรวจโดดตาม พอตำรวจโดดตามจับได้หมด

เลยผลสุดท้ายก็ถามว่า เอามาจากบ้านใคร โจรก็บอกกับตำรวจว่าเอามาจากบ้านตาแป๊ะนี่ เลยถอยหลังกลับไป พอรถขโมยไปจอดรถ สารวัตรใหญ่ไปจอด สองคนนั่งพองหนอยุบหนอ ยังไม่ออกจากการฐานเลย เลยตำรวจก็ปลุกตาแป๊ะ ไม่ลุกสักประเดี่ยวนาฬิกากริ่ง ตาแป๊ะก็ออกพอดีเจอตำรวจบอกว่า เอ...ไอ้ผู้ร้ายบอกว่าเอาเป็นยิงไม่ออก เลยลั่วที่คอบอกว่าไม่มีพระ ไม่มีพระเครื่องรางของขลังแต่ยิงไม่ออก บอกนี้โดนปล้นรู้ไหม ตาแป๊ะบอกรู้ แต่กำหนดได้ว่าอย่างนั้นนะ ฐานะไม่ใช่ไม่รู้ ไม่ใช่เข้าพลสมบัติ รู้เลยอย่าได้เอาไป รุหนอ ๆ พองหนอ ยุบหนอตลอดไป อายากได้เอาไป ๆ ถ้าเป็นของลื้อ ๆ เอาไป ถ้าเป็นของอ้าวอยู่ พองหนอยุบหนอ ๆ อายากได้เอาไป ๆ

พอพูดกันสักพัก ก็มีเสียงเรียกให้ช่วย ตำรวจก็มองหา เอ...อยู่ที่ไหนแปลก อยู่ใต้เตียงเวลาเข้าได้ออกไม่ได้ สะโพกตั้งตอก เลยเข้าไปยกเตียงไม่ซิงชันออกมา ไถ่ย่างอยู่ในปาก จะกลืนก็ไม่กลืน ไม่มีพองหนอ ยุบหนอเดียวกับแม่ทำ ลูกสาวไม่ได้ทำ ในที่สุดก็ได้ของคืนหมด แต่เดียวกับแม่ในที่สุดก็บอกตำรวจว่าไม่เอาเรื่องเอาความ ไม่ติดตามฝ่ากหลวงไป แล้วแต่เถอะว่าเสียสละแล้ว บอกว่าจะติดคุกติดตะราง อโหสิกรรม แล้วพวกขโมยก็มากกราบตาแป๊ะกราบยายซิ้ม แล้วตำรวจก็ถามว่า เป็นยังงี้ถึงยังไม่ออก มีพระอะไร ตาแป๊ะบอกมีพระพองหนอยุบหนอ ลื้อเอาไปใช้เถอะยิงไม่ออกแน่ พระพองหนอ พระยุบหนอ

ในที่สุด ตำรวจมาที่วัดนี้ เดียวนี้เป็นนายพันเอก เป็นนายพลตรีไปแล้ว ตำรวจบอกเอาพระตาเป๊ะพองหนอยบหนอยล้างจริง ๆ ป็นยังยังไม่ออก เพราะว่าคนนายชื่อว่าสะโปกตอกกว่า ๆ นั้นเข้าไปได้บอกว่าคนนายเข้าไปได้ยังงิ บอกว่าฉันก็ไม่รู้ ตกอกตกใจพรวดเข้าไปใต้เตียง เตียงไม้ชิงชัน เวลาออกออกไม่ได้ สะโปกตอกก็ต้องไปช่วยกันยกเตียงไม้ชิงชันออกมาเห็นไหม มันก็เป็นได้อย่างนี้

ป็นยังไม่ออกก็คือสังจะ ความจริง และก็ว่าคล่องพระไปเป็นกิโละ โป่งตายไปหลายราย เพราะไม่นึกถึงคุณพระอยู่ในใจเลย ไม่มีสังจะ เสียสังจะ เอาพระไปคล่องเสียเวลาเปล่า ๆ พระพุทธเจ้าไม่ช่วยแน่ อาตมาขอยืนยัน

อาตมาไปขายแดน ถ้ามหัวหน้าหน่วยเป็นพันตรี บอกมีไหมป็นยังไม่ออกยังไม่เข้า มีคนเดียว นอกนั้นตายเรียบ โดนปืนตายทั้งนั้น แต่คนนี้ไม่ตาย โดนเอ็ม ๑๖ หล่นจากเข้าคือเป็นเวลานานแล้ว ตอนนั้นเป็นสิบโท เดียวนี้เป็นร้อยเอกแล้ว อาตมาบอกขอมาสัมภาษณ์ซิ แต่นายพันตรีก็ไม่วรรอกว่ามันอยู่ด้วยอะไร

อาตมาก็มาถามอีกถึงอิสลาม เป็นชาวอิสลาม พ่อเขาเป็นแขกแม่เป็นชาวพรท ก็เอาตะกรุดมาให้อาจารย์ดู ถักเสียสวยเลยคล่องคอไว้ นายพันตรีก็ไม่วรรอว่าอะไรดีเป็นอิสลาม ทำไมมันเหนียว ทำไมทหารไทยตายซะเรียบ ในเขาค้อนี้เองเลยเพชรบูรณ์ไปนี้ ติดต่อกับพิษณุโลก อาตมาไปมา ที่ไปนี่ก็เอาของไปแจกไม่ใช่เอาเหรียญไปแจกนะ เอาขนมเอากระยาสารท ขนมเปียะ เอาพวกน้ำปลาไปแจกทหารชายแดน ๒๔ ลังเรียบไม่พอแจก ทหารชอบไม่ใช่ไล่แจก อาตมาถามบอกขอดูซิ อิสลามบอกหลวงพ่อย่าจับ เอาไม่จับได้ไง คนละศาสนาถือหรือ ไม่ใช่หรือครับ เดียวผมจะเล่าถวาย

พอผมจะมาสนามรบนี่ผมก็ไปปลาลง ๆ ผมเป็นทายกพระ แต่ที่นี้แม่ผมได้กับป่าที่มาจากเมืองนอก ก็ต้องตามป่าไปอิสลาม แล้วก็บอกมาขอของดีลงจะให้อะไร ลงบอกเอาผ้านุ่งแม่เจ้ามา แล้วลงจะทำให้ เอาผ้านุ่งมาตัด ๆ เข้าแล้วก็เอาเชือกถักเสียสวยเลย แล้วก็ให้คล้องคอ แล้วบอกให้หลานตั้งนะโมเอาแบบพรท ทอง นะโม ตัสสะ ะกะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ ๓ จบ แล้วก็ถึงพระเจ้าของเจ้าก็ตามใจ บิดามารดาปกปักรักษา คุณครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณทั้งหลายแด่นี้แหละแล้ว เจ้าอิสลาม ๑. เหล้าหยดเดียวไม่กิน ๒. การพนันไม่เล่น ๓. ผู้หญิงไม่เที่ยว สามอย่างเท่านั้น หล่นจากกฎเขาก็ไม่เป็นไร เขาเลิกเสียให้ดู บอกบอบช้ำไปเลย แต่ที่นี้เพื่อนทหารของผมก็กินเหล้าเข้าไปในหมู่บ้าน กลับไปก็ไปเหยียบกับระเบิดตาย

นี่แต่ผ้านุ่งแม่ ป็นยังยังไม่เข้า เขาไปทำเป็นตะกรุดคล้องคอ อาตมาจับเขาถึงไม่ให้จับ บอกว่าเป็นผ้านุ่งแม่ผม เลยให้นายพันตรี บอกอยู่ด้วยกันมานาน ไม่รู้ไม่เห็นเล่าให้ฟัง ถ้าวทหารจะล่อว่าเอาผ้านุ่งมาคล้องคอ ว่าอย่างนี้ เดียวทหารบางคนก็ว่าไม่ใช่ผ้านุ่งแม่ เอาผ้านุ่งเมียมาคล้องคอ นี่บางทีแม่มาหากินหาว่าเมียมาหา ทหารที่นั่นเป็นอย่างนี้เขาเล่าให้อาตมาฟัง นี่ก็เรื่องจากชีวิตปฏิบัติธรรม ถึงจะเป็นอิสลามหรือไม่ก็ตามเขามีสัจจะของเขา เหล้าไม่กินเลยแม้แต่หยดเดียว พระเจ้าก็ช่วยได้ นี่ผ้านุ่งแม่ก็ช่วยได้ เดียวนี้ไม่เอาแล้ว ผ้านุ่งแม่ก็ชักให้ไม่ได้ ที่ผ้านุ่งเมียชักได้นะ เห็นบางคนเขาพูดกัน ข้อเท็จจริงอย่างไรไม่รู้ เห็นบางคนเขาพูดกัน บางคนถูกผ้าผู้หญิงไม่ได้เพราะกลัวเสื่อม อาตมาว่าไม่จริง อยู่ดีใจ เสื่อมไม่เสื่อมอยู่ที่ใจ ไม่อยู่ที่ผ้านุ่งผู้หญิงหรือ

.....